

רע"פ 773/15 - יעקב כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 773/15

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

יעקב כהן

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, בע"פ 39579-08-14, מיום 12.1.2015, שניתן על-ידי כבד השופטים ד' ברלינר - נשיאה; ג' קרא - סג"נ; ו-מ' סוקולוב

בשם המבקש:

עו"ד איתן און

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטים ד' ברלינר - נשיאה; ג' קרא - סג"נ; ו-מ' סוקולוב), בע"פ 39579-08-14, מיום 12.1.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט ע' דרויאן), בתפל 19561-06-13, מיום 14.7.2014.

2. לאחר הגשת הבקשה לרשות ערעור, הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל, אשר הושת עליו. בהחלטתי מיום 9.02.2015, הוריתי על עיכוב ביצוע העונש עד להכרעה בבקשה לרשות ערעור.

עמוד 1

רקע והליכים קודמים

3. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: שתי עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1967 (להלן: חוק העונשין); נהיגה פוחזת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; והחזקת סכין למטרה לא כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. מעובדות כתב האישום שהוגש נגד המבקש עולה, כי ביום 4.6.2013, התקיים ערב של הקהילה הגאה בפאב "סטופר", ברחוב לילינבלום בתל אביב. סמוך לשעה 20:30, נהג המבקש ברכבו מסוג GMC, במהירות, ועלה על המדרכה שלצד הכניסה לפאב, כך שעוברי אורח ששהו במקום נאלצו לזוז. אחת המבלות בפאב, ביקשה מהמבקש שיזיז את רכבו, ובתגובה, צעק לעברה המבקש "אני מביא את הנשק שלי מהרכב", וחזר מרכבו כשבידו האחת גרזן, ובידו השנייה טלפון סלולארי. בהמשך, הכה המבקש בעמודי הרחוב באמצעות הגרזן, ואמר לתוך הטלפון "יצחק תביא איתך עוד שני אנשים אנחנו הולכים לעשות פה פרטקשן". עוד נטען בכתב האישום, כי המבקש אמר לנשים שנכחו במקום, כי הוא "בא לעשות לנו שמח", וכי הוא "מביא איתו אנשים שיעשו מהפכה". לאחר שנעצר על-ידי השוטרים רס"ל סייף קבלאן, החל המבקש לאיים עליו השוטרים באומרו, כי "הוא אוהב לרצוח ולהרוג ערבים", ובאמירות בוטות נוספות.

4. לאחר שמיעת חלק מהראיות, ועל סמך הודאתו של המבקש בכתב האישום המתוקן, אשר הושמטו ממנו מספר אמירות, הורשע המבקש בשתי עבירות איומים, ובעבירה של נהיגה פוחזת, וזוכה מעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה. המבקש הופנה אל שירות המבחן, לצורך הכנת תסקיר בעניינו. שירות המבחן התרשם, כי המבקש מתקשה לבחון את חלקו באירוע ותופס את עצמו כקורבן. ואולם, נוכח הסכמתו של המבקש לטיפול, המליץ שירות המבחן להטיל על המבקש עונש שירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד העמדתו במבחן לשם בחינת שילובו בטיפול.

5. ביום 14.7.2014, נגזר דינו של המבקש. בית משפט השלום דחה את המלצת שירות המבחן, ובפתח גזר הדין, עמד על חומרת העבירות שביצע המבקש, ועל הנסיבות שהביאו אותו לביצוע העבירות. לאחר מכן, נדרש בית המשפט לנסיבותיו האישיות של המבקש, ובכלל זאת, לעברו הפלילי. בהתאם לכך, הושתו על המבקש העונשים הבאים: 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו; 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור המבקש, כל עבירה בה הורשע, או עבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה; קנס בסך של 1000 ₪, או חודש מאסר תמורתו; ופיצוי בסך של 1000 ₪, לכל אחת מהמתלוננות בתיק.

6. ביום 12.1.2015, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש על גזר דינו, בציינו, כי: "אנו סבורים כי מדובר באירוע חמור וקשה, שלמערער [המבקש] חלק מאסיבי ודומיננטי בו [...] העונש שהטיל בית משפט קמא על המערער [המבקש] הוא מאוזן, מידתי וראוי".

בקשת רשות הערעור

7. בבקשה לרשות ערעור, מפנה המבקש את עיקר טענותיו כלפי התייחסותו של בית המשפט המחוזי לאמירה שנמחקה מכתב האישום המתוקן, אשר לטענתו, גרמה התייחסות זו, לדחיית ערעורו.

דיון והכרעה

8. דין הבקשה להידחות. בניגוד לטענותיו של המבקש, עניינו אינו מעורר סוגיה עקרונית כלשהי, והבקשה נסובה כולה סביב חומרת העונש שנגזר על המבקש, בנסיבות העניין הקונקרטי. ככלל השגה על חומרת העונש אינה מהווה עילה לקיום דיון "בגלגול שלישי" בפני בית משפט זה, למעט במקרים נדירים, בהם העונש אשר הושת על המבקש סוטה סטייה חריגה ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות (רע"פ 7413/14 דוד נ' מדינת ישראל (17.11.2014); רע"פ 4491/14 סורן נ' מדינת ישראל (29.6.2014); ורע"פ 3120/14 נעים נ' מדינת ישראל (8.5.2014)). במקרה דנן, עניינו של המבקש איננו נכנס בגדר מקרים אלה, ולפיכך דין הבקשה להידחות.

9. למעלה מן הנדרש, ייאמר, בקצרה, כי גם לגופו של עניין, אין בטענותיו של המבקש כל ממש. בית המשפט המחוזי אכן ציטט בפסק דינו שורה בודדת מכתב האישום המקורי, אשר נמחקה בכתב האישום המתוקן. ואולם, סבורני כי, מדובר בתוספת שולית, אשר ממילא לא גרמה להחמרה בעונשו של המבקש. יתר על כן, גם לו תתקבל טענתו זו, אין בה בכדי להועיל למבקש, מאחר שבא-כוחו היה הראשון לצטט את השורה שהושמטה מכתב האישום המקורי, בטיעוניו בעל-פה בערעור (עמ' 2 לפרוטוקול הדיון, שורה 8-9).

10. סיכומו של דבר, לא מצאתי מקום לדון בעניינו של המבקש בהליך שיפוטי נוסף, והנני דוחה את הבקשה למתן רשות ערעור. המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 9.3.2015, עד לשעה 10:00, בימ"ר ניצן, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336

ניתנה היום, כ"א בשבט התשע"ה (10.2.2015).

ש ו פ ט